

Lyt

Af samme forfatter

Sjælefrø 2012

Michael von Bülow

Lyt

VĒRGIL

Lyt

© Michael von Bülow 2012

Udgivet af forlaget Vergil, www.vergil.dk

Tryk: Books on Demand GmbH,

Norderstedt, Tyskland

1. udgave

ISBN 978-87-995127-1-3

Indhold

	SIDE
DIGTE 2007-2011	9
Devadans	10
Tanken bag alt	11
Sjælens manifest	12
Høst	14
Evolution	15
Barndommens land	16
Vårens vej	17
Lysets kald	18
Sand I	20
Sand II	21
Hjertets katedral	22
Lyt	24
Der hvor vejen drejer	25
Global opvarmning	26
En hund ved navn Karma	27
Det første skridt	28
At ofre et strå	29
Sfærisk symfoni	30
Kloderier	31
Morgenstemning	32

Septemberlykke	33
Englevingevej	34
En bøn fra engleriget	35
Englevuggevise	36
Engleuro	37
De vilde engle	38
Min indre engel	39
Oktoberdigt	40
Altings rytme	41
Flyv	42
Et lys blev tændt	43
Kongekim	44
Vandtra	46
Led mine hænder	47
Det hele af det halve	48
Basho	50
Naturligt vis	50
Hele verden	51
Morgengave	51
Sidste dag	52
Ode til vor klode	54
Klimaforandring	57
Forårsklokker	58
Klokke, kim	59
En sang fra jorden	60
Hjertelig jul	62
Jeg tror på det evige liv	64
Februar hvid	66
Fastelavn, vinters savn	68
Den sidste sne	69
Påskeliljen	70
Evighedens lys	72
Bring, marts, bring hid	73
En rose uden torne	74
Tillid og tro	76

Troskylds gave	77
Der flyder en kilde	78
Jeg fylder mit kar	79
Den stærkeste kraft	80
Når jeg er stille	82
Tak for en sommer	83
Vidne ret om lyset	84
Den gamle eg	86
Skyggernes flugt	88
Majvals	89
Sandheds tro	90
Ske din vilje	91
Livets skole	92
Æret være livet	93
Aftensang	94
Lucia	96
Evigt skal du vandre	98
Vinterhvile	100
Vinterglæde	101
Bag ved hjertets port	102
Dannelse	104
Bygge bygge bro	104
Musik	104
Læring	105
Vejen op	105
Se	105
Sommerhymne	106
Tænk, hvis jeg var gud	108
Elegi	116
Mere er det lyset	117
Syv vilde svaner	118
Nu stiger lærken på trillen	119
Aldrig låset, altid åben	120
Hvorledes kan jeg tvivle	121
Engle på jord	122

I en engels skygge	123
Gralsriget	124
Novembermåne	126
Mørket i december	127
Hjertetråde	128
Lotushjerte	130
DE 12 STJERNETEGN	133
Introduktion	134
Tanken, der skaber (Vædderen)	136
Planen (Tyren)	137
I sjælens ånd (Tvillingerne)	138
Det oplyste hus (Krebsen)	139
Konge af hjertet (Løven)	140
Verdensmoder (Jomfruen)	142
Linedanser (Vægten)	143
Den sejrende kriger (Skorpionen)	144
Stjernes kud (Skytten)	146
Bjergets pagt (Stenbukken)	147
Livets vand (Vandbæreren)	148
Opstigning (Fiskene)	149
ENGLENE I MIG	151
Introduktion	152
Solenglen	154
Skaberenglen	155
Livsenglen	156
Kærlighedsenglen	157
Visdomsenglen	158
Korsenglen	159
Regnbueenglen	160

DIGTE 2007 - 2011

DEVADANS

Dansende, dansende, sitrende, sansende,
dirrende, virrende, svajende, svansende

livsfug på glitrende guldsmedevinger
luften med legende lethed betvinger,

lystigt de tripper på tåspidser fine,
leger tagfat langs en spindelvævslinje,

skovsøen smukt deres svævekunst spejler,
skygger om solens opmærksomhed bejler,

stemmer som sølvklokker klinger i dur,
klange fra skabelsens grundpartitur.

TANKEN BAG ALT

Tænk, hvis en tanke så stor og så mægtig,
at hele vor verden den let ville favne,
med alt fra en hval til det mindste insekt i
og fugle og fisk med eksotiske navne,

var udtænkt på forhånd, før alting begyndte,
og solen med glødende ildhu sin lue
himlen for første gang prægtigt lod pynte
for mennesker siden med fryd at beskue.

Tænk, hvis det sted, hvor vi har vores færden,
blev til gennem tankernes skabende leg,
og tænk, hvis det væsen, der skabte vor verden,
engang var et væsen som du og som jeg.

SJÆLENS MANIFEST

Jeg er det kærtegn, der strejfer dit sind,
nænsomt og blidt som den flygtigste brise,
et vuggende vindpust, der stryger din kind
og nynner en strofe af barndommens vise.

Jeg er den stemme, der maner til dåd
med netop de ord, du har brug for at høre,
gi'r dig et velment og faderligt råd
om, hvad det er bedst og fornuftigst at gøre.

Jeg er det glimt af din fremtid, der står
tilbage af drømmen, når natten er omme,
løfter en flig for de ønsker, du får
opfyldt i tider, som endnu skal komme.

Jeg er de tanker, der driver som dug,
dråber af indsigt, guddommeligt sande,
der under forklarelsens salige suk
falder som kølige dryp på din pande.

Jeg er det tempel, der lueforyldt
stråler fra kundskabens højeste tinde,
vogter din gral, til dens bæger er fyldt
med visdom, du gennem erfaring skal vinde.

Jeg er den klokke, der falder i slag,
ringer til ro, når din rejse ta'r ende,
og vækker dig varsomt, når atter en dag
tilbage til verden du ønsker at vende.

Jeg er den skæbne, det står i din magt
frit at forvandle til lys eller skygge,
træder du blot på de sten, der er lagt,
har du den enkleste opskrift på lykke.

HØST

Så nærved den må briste,
står jordens bue spændt
med markens milde gaver,
som er fra himlen sendt.

Og tusind gyldne pile
er alt på strengen lagt,
en skov af strunke stilke
i opadstræben strakt.

Den hele sværm har sigte
mod ét og samme mål –
en skive, hvorpå blusser
et stort og himmelsk bål.

For hvad af jord udspringer,
er født til nok engang
med kilden at forenes,
hvoraf alt livet sprang.

EVOLUTION

Du dør som blad
og fødes som kvist.

Du dør som kvist
og fødes som gren.

Du dør som gren
og fødes som træ.

Du dør som træ
og fødes som skov.

Du dør som skov
og fødes som jord.

Du dør som jord
og fødes som stjerne,

et glimt i et nyt univers
i det fjerne.

BARNDOMMENS LAND

Hvor findes så rent og enkelt et udtryk for
skaben som barnets uskyldige leg,
når selve det udtrykte billed' på menneskets
skabende evne bli'r skaber i sig.

Kunne jeg rejse, om blot for en dag, for en
time tilbage til barndommens land,
skabe en verden, som helt er min egen, med
snehvide strande og slotte af sand,

væve et flyvende tæppe og svæve med
vinde, der blæser fra skabelsens gry,
glemme mig selv i et hjørne af tiden,
glemme at blive som voksen på ny.

VÅRENS VEJ

Lyset lokker vandringsmanden
ud på vårens vej.

Fyldt er ranslen med april –
før han ta'r sit første hvil,
har han vandret uden il
milevis af maj.